

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ, ದಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ - ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶುಭ ಆಸೆಯು ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ತಂದೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಆಸೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಗೆ ಎಂದೂ ಸಹ ವಿಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪ, ದುಃಖ ಕೊಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸುಖದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಸದಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇ? ವಿಕಲ್ಪಗಳಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊ ಪ್ರಾಣಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊ ಹೇ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದು ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಾತ್ಮರು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ. ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವಾತ್ಮರ ತಂದೆಯು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಶರೀರವಿದೆಯೋ ಅದರ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಈಗ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬಾಪಾದಾರವರ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಮಕ್ಕಳೇ, ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಾವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ? ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ? ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಇದೂ ಸಹ ಈಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ - ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಗುರು ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭಗವಂತನಂತೂ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯೂ ಆ ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಾಕಾರ ತಂದೆಯಂತೂ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಪರಮಧಾಮದ ನಿವಾಸಿ ಸತ್ಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯಖಂಡದಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಸತ್ಯಖಂಡದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಪಕ್ಕಾ, ಕೆಲವರು ಕಚ್ಚಾ, ಕೆಲವರ ಸಂಪಾದನೆಯು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರದು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಪರಿಶ್ರಮವೆ. ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳಿಂದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೀರಿ, ಅದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅನ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ದಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ? ಎಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನಂತೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಜರಾತಿಯಿಂದ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಈಗ ಅದಂತು ಸ್ಥೂಲ ಮಾತುಗಳಾದವು, ಇವು ಗುಪ್ತ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಮಾ-ಬಾಬಾರವರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಈಶ್ವರೀಯ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರೆಷ್ಟು ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಋಷಿಯ ನಶೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಹಣವಂತು ಮನುಷ್ಯರ ಬಳಿಯೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಸಾಹುಕಾರರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ವಾರಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಂತೂ ವಿನಾಶಿಧನದ ಮಾತಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿ ದಾನ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಎಷ್ಟು ನಾವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೃದಯ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಂಬರ್ವನ್ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವು, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ನಂಬರ್ವನ್ ಆಗಿದ್ದೇವು. ಈಗ ಪುನಃ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರ

ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಈ ಜ್ಞಾನಧನದ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ, ಆ ವಿನಾಶಿಧನದಿಂದ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನಧನದಿಂದ ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅದಲು-ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತನು-ಮನ-ಧನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ತನು-ಮನ-ಧನ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿರುವುದು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಅಲೆದಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಂತೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಯೆಗೆ ವಶನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಸರ ಪಡಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಶೈತಾನ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಧನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ನಂತರ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಮಾ-ಬಾಬಾರವರೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮರಿಗೆ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಶರೀರವಿದೆ, ಇದು ಹಳೆಯ ಕಲಿಯುಗೀ ಶರೀರ, ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸದಾ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ ಸದಾ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳಗೆ ಖುಷಿಯಿಂದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗಡೆಯೂ ಮೊಳಗುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ಸಂಕಲ್ಪದ ವಾದ್ಯವು ಮೊಳಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಹೊರಗಡೆ ಮೊಳಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಳಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೇ? ಶುದ್ಧ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂದು, ಅಶುದ್ಧ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಕಲ್ಪವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಗೆ ವಿಕಲ್ಪ ಬರುತ್ತದೆಯೆ! ಅವರಂತೂ ಸುಖಿದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ಯರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ವಿಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇದಂತೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುಃಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜನ್ಮ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ದುಃಖವಂತೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದನುಸಾರವೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ಸಿತಾರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಾಯೆಯ ಪ್ರವೇಶತೆಯಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮದುವೆ ಮಾಡಿದವೆಂದರೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಂತಹ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ, ಪಟ್ಟದ ರಾಜ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತೀರಿ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಂತರವಿದೆ! ಎಂದು ನೋಡಿ ಈ ಸಮಯದ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿವೆ, ಹೇಗೆ ಅಜಾಮೀಳರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ನಾನಂತೂ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ - ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವಷ್ಟು ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಆಸೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ಸುಖಿಯಾಗಿರಲೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಜೊತೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಲೌಕಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿ ಮುಂತಾದವರು ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಮಾಯೆಯು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಖದ ಸಾಗರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸ್ವಯಂ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಸುಖವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸುಖದ ಸಾಗರ, ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ತ್ವಮೇವ ಮಾತಾಶ್ಚ ಪಿತಾ ತ್ವಮೇವ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಿಮೆಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು, ಅದನ್ನು ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಸಂಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಹ ಸಹಿತ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿ ಮುಂತಾದವರಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆಯಿರಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯೋಗವನ್ನಿಡಿ. ಹೇಗೆ ನಾನು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇಡೀ ರಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಮಾತಾಪಿತಾರವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂದೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ದುಃಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಳೆದದ್ದು ಕಳೆಯಿತು.... ನಾಟಕದನುಸಾರ ಪವಿತ್ರ ಹೂಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತು ವಿಕಾರಗಳ ಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜ, ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ, ಸತ್ಯಯುಗವು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು, ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು, 16 ಕಲೆಯಿಂದ ನಂತರ ಕಲಾಹೀನರಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಥೂಲ ಚಂದ್ರಮನೂ ಸಹ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಏನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಸಹ ಅದೇರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. 16 ಕಲೆಯೇನು! ಒಂದು

ಕಲೆಯೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಲೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಫೋರ ಅಂಧಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಲೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ 16 ಕಲೆಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈಗ ನೀವು ಕಲಾಹೀನ, ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಧಕಾರ ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರ ಅಂಧಕಾರ ರಾತ್ರಿಯಿತ್ತು. ಈಗ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತೆ 16 ಕಲಾ ಸಂಪನ್ನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಯಾರು 16 ಕಲಾ ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರ ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಂತಹ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ರಾಜ-ರಾಣಿ 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕೂಡ, ಯಥಾ ರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ..... ನಂಬರ್ವಾರಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತೂ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಗುಲಾಮರಿಂದಲೇ ಪುನಃ ರಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆತು ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡಿ. ಈಗ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಬಲಿಹಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ರತ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ರೂಪ ಭಸಂತನ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾರ ಮುಖದಿಂದ ರತ್ನಗಳೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನಮೃತವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಮಾನಸ ಸರೋವರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಮೃತವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಇದು ಅಮೃತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮುಂದು ಮಕ್ಕಳೇ, ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ, ಮಾಯೆಯು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಯೆಯು ಮತ್ತೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಯುದ್ಧವು ನಂಬರ್ವನ್ ಆಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಸಲ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ನಿಧಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಆಗ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವವರು ಮತ್ತು ಓದಿಸುವವರಿಗೆ ಪಾರಿತೋಷಕವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಾಹ್! ವಾಹ್! ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೇ? ನಾನು ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ? ನಾನು ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಮರೆತು ಹೋದಾಗ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನಷ್ಟವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಯಾದರೆ ಖಾತೆಯು ತುಂಬುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಕ್ಕಳೇ ತಮ್ಮ ಖಾತೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕೆಲವರು ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಹೀಗೆ, ಜಮಾ ಆಗಬಹುದು, ಆಗದಿರಬಹುದು. ಮಾಯೆಯು ಮರೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನು ಎಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ? ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲ ಅನಾಡಿಗಳು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ ಇಂತಹವರು ನನಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹಾಕಿದರು ಅದರಿಂದ ನಾನು ಪಾಪಾತ್ಮನಿಂದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶರೀರ ನಿರ್ವಹಣಾರ್ಥ ಕರ್ಮವೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅನ್ಯರನ್ನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಆಗಲೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮಾಯೆಯು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯ ಮತದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮತವನ್ನೂ ಸಹ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಪದವಿ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನೇರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಸರನ್ನೂ ಸಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಮಹಾರಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಹಾರಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ? ನೀವು ಎರಡೂ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೆಲವರಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯ ಸಂಗವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯು ಇಷ್ಟು ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಅವರು ತಂದೆಗೂ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ನಂತರ ತಂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ,

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ ಪ್ರಿಯತಮನ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೆನಪಿರಬೇಕು! ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತ್-ಪಿತ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1) ರೂಪ ಭಸಂತರಾಗಿ ಮುಖದಿಂದ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗದಿಂದ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2) ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸುಖದಾತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದೂ ದುಃಖ ಕೊಡುವಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ವಿಕಲ್ಪಗಳು ಬರಬಾರದಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಇಚ್ಛೆಗಳ ರೂಪಿ ಮೃಗತ್ವವನ್ನಾದ ಹಿಂದೆ ಓಡುವ ಬದಲು ಸತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಜಮಾ ಮಾಡುವಂತಹ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯಾ ಭವ.

ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಾಟರಿ ಒಡೆದು ಬಂದರೆ ನಾನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಹಣ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಇಚ್ಛೆ ಸ್ವಯಂನದಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಲಾಟರಿ ಬಂದರೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ! ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಕಾಲದ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇಚ್ಛೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಡುವುದು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮೃಗತ್ವವನ್ನಾದ ಹಿಂದೆ ಒಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಹದ್ದಿನ ಇಚ್ಛೆಗಳಿಂದ ಇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರಂ ಅವಿದ್ಯೆ ಆಗಿ.

ಸೋಗನ್: ವಿಘ್ನವನ್ನು ವಿಘ್ನವೆಂದು ನೋಡುವ ಬದಲು ಆಟವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆದಾಗ ನಗುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ ಪಾರು ಮಾಡಿ ಬಿಡುವಿರಿ.